Tezaurul intangibil a celor mai fine simțiri

On Iunie 20, 2012

Desăvârșește-ți cunoașterea de sine prin contemplarea unor plăsmuiri născute din experiențe adevărate care doar în aparență par a fi aceleași cu ale tale.

Părea să fie o lege secretă a vieții mele, înfiorătoare prin prevederile ei, dar aplicabilă și acceptată tacit de Eul meu. De fiecare dată drumul pe care o apucam mă ducea dincolo de tainele mult căutate, vechi și însemnate ale alchimiei sufletului, deschizându-mi tărâmuri pe care spontan n-aș fi cutezat niciodată să le încalc.

O lume întreagă, nouă, greu de înțeles prin prisma celor două tipuri de relații: directe și indirecte, și a celor două legături: temporale și de cauzalitate, se năștea. O lume tot mai alertă, tot mai deplină prin emiterea celor mai fine impulsuri, prin generarea undelor de frecvență foarte înaltă, de către un emițător totalizator. Care se conecta la acea rețea încâlcită de percepții, reprezentări, raporturi și reacții, ce se manifestau aproape simultan. Nu le puteam îndepărta, și nici opri din viteza lor. Eram prins în cablurile de înaltă tensiune a unei surse de energie inepuizabile. Şi irezistibile.

Era o lume care nu fusese croită pentru a fi reală, precum cea a lui Par Lagerkvist. În care trebuia să experimentez câte puțin din toate, să verific ce ar deveni și unde ar putea duce. Un fel de atelier, un câmp de experiență în care noi personaje țeseau în permanență firele unei noi realități. Acumulau noi drepturi, noi însușiri, noi stări sufletești ce caracterizau modul propriu al unei persoane reale. Eu însumi ajungeam să mă cunosc mai bine. Tot mai multe intrigi, jocuri de culise, suspans, ițe încurcate se clarificau, transformându-se într-un scenariu de lung metraj, mai mult sau mai puțin optimist. Într-un " *The neverending story* ".

Stephen King sau Marion Zimmer Bradley m-ar fi invidiat peste măsură, încercând să-și imagineze ceva mai presus de știința lor. Ca niște simpli muritori care încearcă să-și imagineze Universul.

Leadership: Posibilitatea de a explora noi arii de procesare a informației de care dispui îți permite să faci diferențierea aspectelor care redefinesc valoarea elementelor de tip "rațională introspectivă" în construirea unei noi realități?

După cum Vrăjitorul din Oz, cu o pereche de foarfeci tăia o gaură mică și pătrată în stânga pieptului Omului de Tinichea, așezându-i o inimă micuță croită din mătase, eu atașam un "semn distinctiv" fiecărui personaj căruia îi atribuiam calități unice, transcendentale, superioare, oferindu-i un rol complex în mozaicul de transformări, de interacțiuni, de conexiuni cu trecutul, prezentul și viitorul.

Cu o singură sforțare de imaginație, trezeam toate simțurile ce le punea în mișcare instalația numită "viață". Cu o singură atingere a baghetei magice dădeam o nouă formă Eului lor, un plus de armonie, de energie. Un bizar mod de a crea o lume. Cu o singură condiție: să fiu vigilent.

Mă îndreptam înspre nemăsurat, ca un om care din dorința de a-și bucura ochii și sufletul cu cele mai grandioase vederi panoramice ale unui oraș pierdut și nemaivăzut de mii de ani, ajunge să facă aproape orice.

Rațională introspectivă rezultă în urma expunerii propriilor trăiri la experiențe

diferite de a cuprinde în acte de creație mai multe lucruri deosebite privite din mai multe unghiuri. Altfel spus, ceea ce încerci să descoperi despre tine trebuie să fie o proiecție a imaginației în stare să schimbe realitatea pe care urmeaza să o experimentezi.

Cu îndrăzneala celui mai iscusit alpinist porneam în marea ascensiune spre o dimensiune mai înaltă - alchimia sufletului, forma cea mai pură de transformare a materiei din care e constituit omul, fabrica celor mai alese preparate persuasive, tezaurul intangibil a celor mai fine simțiri, culmea cea mai înaltă a măiestriei de a fi tu însuți.

Voiam să dobândesc o cunoaștere mai amănunțită, mai nuanțată a naturii umane, să intru în posesia resurselor cele mai tăinuite, prin deslușirea, măcar temporară, a mecanismelor care condiționează individualitatea omului. Dar fără să mă las în voia lor, fără să mă cufund prea adânc în întunericul lor. Nu voiam să mă pierd într-atât în ele, încât să fiu transformat de ele.

Însă leadershipul presupune transformare. Iar alchimia sufletului, bastionul cel mai greu de cucerit, cel mai râvnit, prin care se vrea a transforma totul din Eul omului, era singurul mijloc prin care se putea realiza această transformare. Dar era greu aplicabilă.

Leadership: Poți să arunci o privire de la înălțime asupra vieții tale încât să descifrezi sensul unei evoluții determinată de intensitatea cu care corelezi mijloacele de expresie ale unei imagini care se vrea a fi încadrată într-o zonă de tip "Open Space"?

Leadershipul, adevăratul motor al performanței, nu acea "activitate comercială" de implementare a unei schimbări temporare doar pentru asigurarea rapidă a unei anumite poziții înalte, pune în prim plan existența unei realități obiective în ceea ce privește Eul omului. Căci tot ceea ce el plăsmuiește, tot ceea ce îi conferă o anumită expresivitate, o anumită autoritate, se profilează și se reflectă în reprezentările pe care le face despre viață, raportate la o realitate palpabilă.

Ceea ce vreau să spun, în cuvinte mai simple, este că leadershipul cultivă un anumit gen de valori, un întreg orizont de perspective, percepții, reprezentări, raporturi și reacții, ce permit dezvoltarea ta proprie. Arta de a te autodescoperi presupune să înțelegi acea opoziție dintre ceea ce este profund și ceea ce nu este, dintre ceea ce ești și ceea ce vrei să fii. Iar acest lucru se descoperă, se învață, se întrebuințează numai prin acordul sinelui.

În actul cunoașterii, în acest soi de coloană vertebrală care susține necontenit leadershipul, ale cărei extremități sunt fixate zdravăn de personalitatea care te definește, sinele îndeplinește cel mai fidel realitatea pentru care a fost programat să o gestionezi și coordonezi.

Leadershipul devine "ieftin" atunci când sinele îndeplinește o funcție inutilă, asemenea unui aparat digital de fotografiat îmbâcsit de numeroase setări care nu-și au rostul. Căci sinele își dezvoltă propria individualitate, dobândind o anumită formă, pe măsura străduinței personale, spre desăvârșire.

Open Space este un proces distinct de prelucrare și utilizare a informației care se concentrează pe extinderea percepțiilor asupra realității transpusă într-o operă de artă numită "sufletul lumii", din care rezultă o ființă nouă.

Tezaurul intangibil a celor mai fine simțiri este zestrea interioară a fiecăruia din noi, pe care am dobândit-o, am chivernisit-o și am sporit-o toată viața, și care poate să confere o aură deosebită leadershipului.

Un leadership performant nu depinde numai de lider, ci și de ceilalți oameni. Depinde de zestrea interioară a tuturor. Descoperă și redecoperă omul și eul lui propriu, iar la un moment dat vei putea spune: " *Ecce Homo* ".

Şi astfel vei putea să triezi mai ușor oamenii în trei categorii: cei ce te ajută și se dezvoltă o dată cu tine, cei indiferenți și neadaptabili, și cei ce nu vor sau nu pot să se schimbe și care te trag în jos.

Source: https://neculaifantanaru.com/tezaurul-intangibil-a-celor-mai-fine-simtiri.html